

Tisztelt Gyászoló Család!

Bánatukban osztozó Hozzá tartozók, Rokonok, Barátok, Munkatársak, Katonatársak!

A család iránti együtt érző részvétellel álljuk körül a virágokkal és koszorúkkal övezett ravatalt, osztozva a család mély gyászában barátunk és katonatársunk Schildberger Péter ezredes úr végtisztességének perceiben. Otthagytuk ezernyi tennivalónkat és a rohanó élet folyamából kiválva eljöttünk, hogy átadjuk magunkat az emlékezésnek, leróhassuk kegyeletünket és utolsó útjára kísérhessük társunkat.

A születés és az elmúlás a természet mindnyájunkra érvényes örök törvénye. Az élettől való megválás mindig megrendítő, de különösen igaz ez, ha arra a sors akaratából ilyen fiatalon kerül sor. Váratlanul, ereje teljében, élete virágában, 45 évesen gyűrte le Pétert a végzetes betegség. Akkor, amikor tele volt tervekkel és álmokkal, amikor józan számítások

szerint is hosszú évtizedeket kellett volna eltöltenie szeretett családjá körében; akkor, amikor katonai pályafutásában a lehetőségek éppen tágra nyíltak előtte.

Felfoghatatlan mindez számunkra. Néhány hete még merészen, jókedvűen néztél a jövőbe, nem láttuk jelét annak, hogy a halál ilyen tragikus hirtelenséggel ragad el közülünk.

Jól emlékszem, Péter, azokra a percekre, amikor a nyár elején - szabadságunkat tervezgetve - beszélgettünk el röviden közelebbi-távolabbi feladatainkról. Csakúgy mint máskor, akkor sem nyíltál meg, s mint általában, a munkahelyi feladatok körül folyt a beszélgetés. Mióta ismertelek, ilyen voltál. Nyugodt szavú, szerény, kötelességtudó, ugyanakkor céltudatos, a nehézségek előtt meg nem hátráló, önmagával és beosztottaival szemben kemény követelményt támasztó katonatársat láttunk benned. Állhatatosságodra, megrendíthetetlenségedre büszke voltál, szakmai meglátásaidra, véleményedre mindig lehetett támaszkodni.

Érvelésedet jó volt hallgatni, okfejtésed tiszta logika mentén folyt, állásfoglalásod biztos mércét adott napjaink gyorsan változó értékei között.

Önmagáért beszél az az út, melyen idáig Schildberger ezredes úr elért.

Az akkori Szovjetunióbeli Uljanovszki Felsőfokú Híradó Parancsnoki Főiskolán végezte katonai tanulmányait, ahol 1990-ben szerzett diplomát öt éves tanulást követően. Az akkori rendnek megfelelően, tanulmányai harmadik befejezett évének végeztével, 1988-ban vették hivatásos állományba.

Tisztté avatásától, 1990-től 1996-ig különböző híradó beosztásokat töltött be, volt századparancsnok-helyettes, századparancsnok, rejtjelző főtiszt és híradó főnök az Esze Tamás híradó ezrednél, illetve az MH Katonai Szállítási Főigazgatóságon.

1993-ban a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki és Informatikai Karán villamosmérnöki diplomát szerzett.

1996-ban angol nyelvtanfolyamra került vezénylésre, amelyet követően 1997. szeptembertől összekötő főtiszti feladatokat látott el a Magyar Műszaki Kontingensnél Okucani-ban.

1997-98-ban híradó és informatikai főnök az MH Katonai Közlekedési Központnál.

1998-ban fél éves híradó tiszti tanfolyamon vett részt az Egyesült Államokban.

2000-ben került a Honvéd Vezérkarhoz, ahol a Vezetési Csoportfőnökség informatikai osztályán –egyik jogelődüknél - töltött be főtiszti, majd kiemelt főtiszti beosztást 2005-ig őrnagyi rendfokozatban.

2005 és 2009 között az NCSA-nál, a NATO híradó és informatikai üzemeltető ügynökségén

teljesített szolgálatot informatikai főtisztként a belgiumi Mons-ban.

2009-ben hazatérésekor alezredessé léptették elő, és kiemelt főtiszti beosztásba helyezték a Honvéd Vezérkar informatikai osztályán.

2010. május elsején a Honvéd Vezérkar Híradó, Informatikai és Információvédelmi Csoportfőnökség informatikai osztályvezetőjévé került kinevezésre, amely osztálynak a haláláig volt a vezetője.

Ez év május 21-én a honvédelmi miniszter úr ezredessé nevezte ki. Fájdalom belegondolni, de csupán alig két hónappal ezelőtt, 2012. augusztus elsején az informatikai osztály vezetése mellett a csoportfőnök helyettesi beosztás betöltésére is megbízást kapott.

Kiválóan beszélt angolul és oroszul, munkáját a szolgálati érdemjel ezüst, és arany fokozatával ismerték el előljárói. Életpályáján nyújtott kiemelkedő munkája elismeréseképpen a Honvéd Vezérkar főnöke a 303/2012. sz.

parancsában Schildberger Péter ezredes urat a Magyar Honvédség halottjává minősítette, ezúton is elismerve áldozatos tevékenységét.

Híradó beosztásokban kezdted pályafutásodat, és ahogy haladt előre az idő, Te is vele haladtál előre az egyre bonyolultabb rendszerek megismerése felé. Tudtad, hitted, hogy a technika révén megvalósuló egyre inkább szerteágazó kommunikáció élhetőbbé teszi a világot, bár e világgal kapcsolatos örömeidet, kétségeidet és csalódásaidat jobbra megtartottad családodnak, megtartottad magadnak. Bennünk – kollégáidban, ismerőseidben - a kiegyensúlyozott, higgadt, érvelő, gondolkodó ember képe marad meg rólad, akit így zárunk örökre emlékezetünkbe.

Az uljanovszki főiskolán eltöltött éveid alatt széles tudásalapot kaptál az akkor élenjáró technológia felépítéséből, lehetőségeinek határait feszegetted üzemeltetését gyakorolva.

Elsajátítottad a híradásszervezés alapjait, melyet nagyszerűen alkalmaztál pályafutásod során mindvégig.

Csapatszolgálatod évei alatt magadévá titted azt a szellemiséget, amelynek megalapításáért, fenntartásáért oly hálásak vagyunk most is jelenlévő nagyszerű elődeinknek. Nagyszerű gyakorlat, a nagybetűs Gyakorlat volt az a jó néhány év, amit a híradó ezrednél és a katonai közlekedés csúcsszervezeténél töltöttél.

A katonai tolmács szinten beszélt orosz nyelvvel nem elégedtél meg, megtanultad az angolt is, amellyel egy újabb ablakot nyitottál a világra. Célrátörően kihasználtad e másik ablak nyújtotta új lehetőségeket is, kitekintettél rajta a világ túlsó felére, újabb ismereteket szereztél a féléves amerikai tanfolyamon, egy másmilyen kultúrával vértetted fel magad.

Viszonylag korán kapcsolatba kerültél az akkor még gyermekcipőben járó informatikával, egyre jártasabb lettél benne, mígnem hivatásoddá,

szenvedélyeddé vált. 2000-től aktív részt vállaltál a Magyar Honvédség informatikai hálózatának és szolgáltatásainak tervezésében, irányításában, a Magyar Honvédség informatikai szolgálatának irányításában, fejlesztésében.

Éveken keresztül dolgoztál az NCSA-nál, a NATO első számú híradó és informatikai üzemeltető szervezetében, ahol közvetlenül érezted, mit jelent egy földrészeken átívelő híradó-informatikai rendszer üzemeltetését tervezni-szervezni.

Hazajöttél és kamatoztatni kezdted felhalmozott tudásod, tapasztalataidat. 2010-től irányítottad az informatikai osztály munkáját. Az azóta eltelt idő alatt számtalan embert próbáló, jelentős szaktudást igénylő feladattal birkóztál meg, munkádat, képességeidet nemcsak a Híradó, Informatikai és Információvédelmi Csoportfőnökségen ismerték el, hanem a Magyar Honvédség teljes szakmai közegében.

Tapasztalataidat jól kamatoztattad, tudásodat megérlelted, és elkezdted a **katonai informatika** sarokköveinek lerakását. Ötvözted a híradók zsigereiben megbúvó szervezettséget és a vezetés-irányítás terén évtizedeken keresztül felhalmozott jártasságát, a csapatok katonai fegyelmét, a NATO nagyívű fejlesztési irányainak és hosszútávú terveinek ismeretéből fakadó előrelátást, a civil informatika szolgáltatás-központúságát. Ebből az egyvelegből valami nagyszerűt kezdtél el összegyúrni, újat alkottál, **meghatároztad a katonai informatika** szellemiségének alapjait a Vezérkarnál. Végtelenül sajnálom, hogy nem fejezheted, nem fejezheted be alkotásodat, nem láthatod meg a csírázó magból egyre erősebbé váló fa növekedését.

Ígérem Péter, folytatjuk azt, amit elkezdted. Megerősítjük az általad lerakott alapokat, az elkövetkező években követjük a segítségeddel megalkotott irányvonalat, tovább építjük a katonai informatikát.

Szakmaszereteted, szaktudásod, fegyelmezettséged és elkötelezettséged iránymutatásul szolgál mindnyájunk számára. Munkáddal, szorgalmaddal, képességeiddel és segítőkészségeddel kivívtad előljáróid, katonatársaid megbecsülését. Hirtelen jött, tragikus betegséged sokunk számára sajnos nem engedte, hogy elbúcsúzzunk tőled, de ez nem is állt szándékunkban, hisz mindnyájan bízunk felépülésedben, bízunk, hogy visszatérsz közénk, és ott folytatod ahol abba hagytad. Nehéz felfogni, hogy nem így történt, nehéz elhinni, hogy másképp rendeltetett.

A pályádat nem futottad be, a sors úgy hozta, hogy a napok, a hetek, a hónapok és az évek a te emlékeddel de ne jelenléteddel peregjenek tovább. Fájdalmasabbá teszi a búcsúzást számunkra, hogy betegséged berobbanásáig nap mint nap együtt terveztük a jövőt, s gondjaink közepette is láttuk, tudtuk, hogy sok derűs nap, sok szép feladat vár még ránk.

Állhatatosságodból, fegyelmezettségedből erőt merítünk további feladataink elvégzéséhez. Bevégezetlen munkádat mások folytatják, szellemiséged nem távozik mai búcsúnkkal, áldozatos munkád nem vész kárba, nem dolgoztál hiába.

Köszönöm, Péter, amit értünk tettél, köszönjük a munkádat, köszönjük hogy együtt dolgozhattunk, hogy tanulhattunk tőled.

Búcsúzunk, Péter, munkatársaid, bajtársaid, katonatársaid őszinte tisztelettel emlékeznek rád.

Búcsúzik a Honvédelmi Minisztérium és a Honvéd Vezérkar vezetése, személyesen Dr. Benkő Tibor vezérezredes, a Honvéd Vezérkar főnöke, Dr. Orosz Zoltán altábornagy, a HVK főnök helyettese.

Búcsúzik a HVK Híradó, Informatikai és Információvédelmi Csoportfőnökség teljes személyi állománya, fájó szívvel búcsúzik az általad vezetett Informatikai osztály.

Búcsúzom, Péter, én is.

Emlékedet szívünkbe zárjuk, nyugodj békében!